



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
HRVATSKA AGENCIJA ZA NADZOR  
FINANCIJSKIH USLUGA

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na temelju odredbe članka 15. točke 2. i članka 8. stavaka 1. i 4. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga („Narodne novine“ broj 140/05 i 12/12), članaka 72. i 91. Zakona o faktoringu („Narodne novine“ broj 94/14, 41/16) u postupku posrednog nadzora, pokrenutom po službenoj dužnosti, nad poslovanjem faktoring društva ADRIATIC ZAGREB FACTORING d.o.o., Zagreb, Ulica Andrije Žaje 61, OIB: 36856583241, zastupanog od strane Mate Marića, predsjednika uprave i Gorana Brajdića, člana uprave, na sjednici Upravnog vijeća održanoj dana 6. studenog 2025. donosi

### **RJEŠENJE**

1. Društvu ADRIATIC ZAGREB FACTORING d.o.o., Zagreb, Ulica Andrije Žaje 61, OIB: 36856583241, radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti nalaže se:

1.1. u roku od 30 (trideset) dana od zaprimanja ovog Rješenja izmijeniti način ugovaranja poslova isplate dospjelih tražbina dobavljačima tako da ti poslovi budu usklađeni s poslovima koje faktoring društva mogu obavljati sukladno odredbama članka 21. Zakona o faktoringu („Narodne novine“ broj 94/14, 41/16).

Kao dokaz o izvršenju ovog naloga, društvo ADRIATIC ZAGREB FACTORING d.o.o., Zagreb, Andrije Žaje 61, OIB: 36856583241 dužno je do 30. travnja 2026. dostaviti Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga Izvješće u kojem su opisane mjere za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti po nalogu iz ove točke ovog Rješenja zajedno s:

- izmijenjenom ugovornom dokumentacijom,
- bruto bilancom sa stanjem na dan 31. ožujka 2026.,
- mišljenjem internog revizora o provedbi naloga iz ove točke ovog Rješenja,
- drugim dokazima koji potvrđuju izvršenje naloga iz ove točke ovog Rješenja.

1.2. do 31. ožujka 2026. uskladiti obavljanje poslova odobravanja zajmova s odredbama članka 21. Zakona o faktoringu („Narodne novine“ broj 94/14, 41/16).

Kao dokaz o izvršenju ovog naloga, društvo ADRIATIC ZAGREB FACTORING d.o.o., Zagreb, Andrije Žaje 61, OIB: 36856583241 dužno je do 30. travnja 2026. dostaviti Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga Izvješće u kojem su opisane mjere za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti po nalogu iz ove točke ovog Rješenja zajedno s:

- bruto bilancom sa stanjem na dan 31. ožujka 2026.,
- mišljenjem internog revizora o provedbi naloga iz ove točke ovog Rješenja,
- drugim dokazima koji potvrđuju izvršenje naloga iz ove točke ovog Rješenja.



## Obrazloženje

Na temelju članka 15. točke 2. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga („Narodne novine“ broj 140/05 i 12/12) i članka 72. Zakona o faktoringu („Narodne novine“ broj 94/14 i 41/16; dalje u tekstu: Zakon) Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, OIB 49376181407 (dalje u tekstu: Hanfa) provela je postupak posrednog nadzora nad poslovanjem društva ADRIATIC ZAGREB FACTORING d.o.o., Zagreb, Ulica Andrije Žaje 61, OIB: 36856583241 (dalje u tekstu: Društvo).

O obavljenom posrednom nadzoru dana 26. rujna 2025. sastavljen je Zapisnik o obavljenom nadzoru, KLASA: UP/I 993-07/25-01/01, URBROJ: 326-01-50-52-25-2 (dalje u tekstu: Zapisnik). Društvo je bilo omogućeno ostvariti i zaštititi svoja prava i pravne interese sukladno članku 82. Zakona na način da je upoznato s pravom prigovora na Zapisnik. Društvo je putem opunomoćenika Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri u Zakonom određenom roku dana 10. listopada 2025. dostavilo podnesak naslova „Prigovor na Zapisnik o obavljenom nadzoru od 26. rujna 2025. godine, KLASA: UP/I 993-07/25-01/01“ (KLASA: UP/I 993-07/25-01/01, URBROJ: 383-25-4; dalje u tekstu: Prigovor).

Uvidom u dostavljeni Prigovor Hanfa je utvrdila kako Društvo osporava pojedina utvrđena činjenična stanja odnosno navode iz Zapisnika.

### 1.1. Poslovi isplate dospjelih dugovanja dobavljačima

Nadzorom je utvrđeno da se Društvo kontinuirano bavi poslovima isplate dospjelih dugovanja dobavljačima. U 2024. godini Društvo je sklopilo ukupno 107 ugovora o isplati dospjelih dugovanja dobavljačima zaključenih sa 12 kupaca (dužnika) u ukupnom iznosu od 18.870.108,30 eura. Na dan 31. prosinac 2024. bilo je aktivno 17 ugovora zaključenih sa 7 kupaca (dužnika) po kojima su iskazana potraživanja u iznosu od 1.206.169,67 eura što predstavlja 10,4% ukupne imovine Društva iskazane na isti dan.

Nadzorom je utvrđeno da Društvo temeljem *Ugovora o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* po nalogu dužnika isplaćuje sredstva dobavljaču za podmirenje dužnikovih dospjelih obveza te se kasnije naplaćuje od kupca. U ugovorima se navodi da se navedeni posao smatra poslom otkupa dospjelih tražbina u skladu sa člankom 21. Zakona.

S obzirom da se *Ugovorima o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* ne otkupljuju dospjele tražbine već se po nalogu kupca plaćaju njegove dospjele obveze prema dobavljaču, nadzorom je utvrđeno da se ti poslovi ne mogu smatrati poslovima otkupa dospjelih tražbina koji su propisani člankom 21. Zakona kao poslovi u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa. Također navedeni poslovi ne mogu se smatrati ni poslovima dobavljačkog (obrnutog) faktoringa propisani člankom 11. Zakona jer su u njima predmet ugovora dospjele tražbine dok su u ugovorima o dobavljačkom faktoringu predmet ugovora nedospjele tražbine.

S obzirom na sve navedeno, Društvo je sklapanjem ugovora o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču obavljalo posao koji nije posao faktoringa niti je posao u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa. Slijedom navedenog, nadzorom je utvrđeno da se Društvo bavi poslovima isplate dospjelih dugovanja dobavljačima na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona.

U odnosu na utvrđeno Društvo u dostavljenom Prigovoru uvodno navodi kako je odredbom članka 3. Zakona propisano: „*Na poslove faktoringa primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.*“ Odredbom članka 274., stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23; dalje u tekstu: ZOO) propisano je: „*Pravni poslovi koje sklopi pravna osoba s trećima izvan djelatnosti koje čine predmet njezina poslovanja, valjani su.*“ Društvo navodi da je isto propisano i člankom 35. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23, 136/24; dalje u tekstu: ZTD).

Društvo smatra da je pogrešno utvrđenje Hanfe iz Zapisnika kako se Društvo bavi poslovima isplate dospjelih dugovanja na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona.

Nadalje, Društvo u Prigovoru smatra kako su poslovi u kojima je dobavljačima plaćena dospjela tražbina suštinski vrlo slični poslovima koje smije obavljati (dobavljačkom faktoringu i otkupu dospjelih tražbina) jer se kod svih tih poslova radi o trostranom odnosu između dobavljača, njegovog dužnika (kupca dobavljačevih proizvoda ili usluga) i faktoring društva. Prema shvaćanju Društva, ekonomska svrha, tijek novca (plaćanja) i raspored rizika je praktički jednak i kod dobavljačkog faktoringa i kod otkupa dospjelih tražbina.

Tako se navodi da kod dobavljačkog faktoringa, faktoring društvo ulazi u ugovorni odnos s dužnikom (kupcem), na zahtjev i po uputi dužnika plaća dužnikovu obvezu prema dobavljaču, čime se dobavljač namiruje, a prenosi se predmet faktoringa (u ovom slučaju tražbina) s dobavljača na faktoring društvo (članak 11. stavak 1. Zakona). Time faktoring društvo postaje vjerovnik dužnika, bilo po osnovi prijenosa (ustupa) tražbine dobavljača na faktoring društvo kao zasebnog pravnog posla, bilo po osnovi subrogacije na temelju članka 90. stavka 2. ZOO-a. Iz navedenog razloga, Društvo ne smatra da su (a) ustup tražbine od strane dobavljača faktoring društvu i (b) prelazak dobavljačeve tražbine na faktoring društvo temeljem ispunjenja (subrogacija) dvije bitno različite stvari.

Društvo navodi da su u oba odnosa prisutni sljedeći elementi: postoji tražbina dobavljača (kao inicijalnog vjerovnika) prema kupcu (dužniku); kupac (dužnik) nema dovoljnu likvidnost da izvrši plaćanje dobavljaču o dospjeću; kupac ili dobavljač se obraćaju faktoring društvu; faktoring društvo vrši plaćanje dobavljaču u visini njegove tražbine; faktoring društvo time postaje novi vjerovnik kupca (dužnika); dužnik (kupac) u određenom roku namiruje tražbinu plaćanjem faktoring društvu. Tijek novca je također isti: u trenutku izvršenja faktoring posla ili otkupa, plaćanje je od faktoring društva prema dobavljaču, a naknadno, dužnik (kupac) ima obvezu platiti faktoring društvu. Raspored rizika je također isti: rizik dobavljača inicijalno postoji u odnosu na dobavljačevu tražbinu prema kupcu, zatim prestaje u trenutku kad mu faktoring društvo isplati iznos tražbine (ili po osnovi otkupa-cesije, ili po osnovi upute od strane kupca (dužnika), i nakon toga počinje rizik faktoring društva koje tu tražbinu treba naplatiti od kupca (dužnika) u određenom roku.

Društvo dodaje kako je točno da u propisima ne postoji termin isplata dospjelih dugova dobavljaču. No, ističe kako naziv ugovora nije obvezujući niti nužno relevantan za njegovo tumačenje. Društvo smatra kako se navedenim ugovorima u suštini bavilo poslom koji se može smatrati otkupom dospjelih tražbina dobavljača i njihovom naplatom od kupca, tim više što je bio sklapan trostrani ugovor o cesiji između dobavljača kao cedenta i Društva kao cesionara, kojim je nakon što Društvo plati cedentu iznos od 100% ustupljenog potraživanja, cedent ustupa svoje potraživanje prema kupcu kao cesusu.

Društvo nadalje u Prigovoru navodi da je u Zapisniku u drugom odlomku na stranici 11. navedeno da „*po shvaćanju Hanfe ovim ugovorom Društvo otkupljuje dospjelu tražbinu od dobavljača te je naplaćuje od Dužnika u naknadno ugovorenom roku*“, što po mišljenju Društva upravo predstavlja pravni posao otkupa dospjelih tražbina kako je definiran člankom 21. Zakona. Također se navodi da je Zapisnikom utvrđeno da *Ugovor o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* predstavlja posao otkupa dospjelih tražbina. Iz navedenog se može zaključiti, navodi se u Prigovoru, da Društvo suštinski i stvarno obavlja poslove otkupa dospjelih tražbina, bez obzira na postojanje eventualnog naloga kupca kao dužnika.

Ujedno, Društvo ističe kako je člankom 21., stavkom 6. Zakona propisano: „*U slučaju otkupa dospjelih tražbina faktoring-društvo može s dužnikom predmeta faktoringa ugovoriti novi rok dospjeća tražbina koji ne smije biti duži od godine dana računajući od dana otkupa.*“, a kako je napravljeno i u ugovorima koji su uzeti u uzorak ugovora o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču. Društvo ističe kako je *Ugovorom o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* zapravo regulirana obveza dobavljača da dospjelu ustupljenu tražbinu faktoring društvu namiri s novim rokom dospjeća, što je također dopušteno Zakonom.

Uzimajući u obzir gore opisane elemente navedenih poslova, Društvo smatra kako neovisno o činjenici potječe li eventualna inicijativa za sklapanje ugovora (posla) od dobavljača ili kupca, sklapanjem *Ugovora o cesiji* se izvršava i konzumira posao otkupa dospjelih tražbina u skladu sa Zakonom.

Društvo istovremeno prihvaća navod Hanfe da su pojedine odredbe ugovora nejasne i da je zbog toga potencijalno nejasna osnova za plaćanje od strane kupca (dužnika) faktoring društvu te predlaže da u razumnom roku revidira i izmijeni nazive i sadržaj ugovora koje sklapa s dobavljačima i kupcima, kako bi se u situaciji koja se odnosi na dospjele tražbine ubuduće moglo nedvojbeno utvrditi da se radi o poslu otkupa dospjelih tražbina dobavljača.

Društvo navodi da je svjesno zakonskog ograničenja dobavljačkog faktoringa koje se odnosi na nedospjele tražbine i u tom dijelu namjerava jasnije razgraničiti, kako ugovorno, tako i u svojim izvještajima i poslovnim knjigama, poslove dobavljačkog faktoringa (u odnosu na nedospjele tražbine) u odnosu na poslove otkupa dospjelih tražbina.

Stoga, Društvo predlaže da Hanfa izmijeni svoj zaključak da je nadzorom utvrđeno da se Društvo bavi poslovima isplate dospjelih dugovanja dobavljačima na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona, i da umjesto toga utvrdi da Društvo obavlja poslove otkupa dospjelih tražbina dobavljača prilikom čega s kupcem (dužnikom) ugovara novi rok dospijeca tražbine, ali da struktura i nazivi ugovora koje Društvo pritom koristi sadrže nejasnu terminologiju, te da se Društvu naloži da u kraćem roku iste izmijeni i uskladi sa Zakonom.

U odnosu na citiranje Društva odredbi ZOO-a i ZTD-a da valjani pravni poslovi koje sklopi pravna osoba s trećima izvan djelatnosti koje čine predmet njezina poslovanja Hanfa ističe da članak 21. Zakona (koji je *lex specialis* u odnosu na gore navedene zakone) točno uređuje koje djelatnosti faktoring društvo može obavljati na kontinuiranoj osnovi, a koji su to poslovi koji su u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa i kako ih faktoring društva smiju obavljati.

Uvidom u Prigovor razvidno je da Društvo smatra da je Hanfa pogrešno utvrdila da se Društvo bavi poslovima isplate dospjelih dugovanja dobavljačima na kontinuiranoj osnovi. Društvo u Prigovoru u bitnom ističe da su poslovi koje je obavljalo suštinski vrlo slični poslovima koje smije obavljati (dobavljačkom faktoringu i otkupu dospjelih potraživanja) te navodi njihove sličnosti u odnosu na ekonomsku svrhu, tijek novca i raspored rizika. Društvo smatra da se sporni poslovi isplate dospjelih dugovanja dobavljačima mogu smatrati otkupom dospjelih tražbina dobavljača i njihovom naplatom od kupca.

Nadzorom je utvrđeno da pored poslova faktoringa Društvo obavlja i poslove koji su u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa, a čiji su volumen i potraživanja iskazani u *Izveštaju o strukturi portfelja – poslovi u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa (OP)*. Društvo se u tijeku nadzora očitovalo da se poslovi iskazani unutar stavke navedenog izvještaja *Otkup dospjelih tražbina* odnose na ugovore o otkupu dospjelih tražbina dobavljača dok se poslovi iskazani unutar stavke *Ostali poslovi* odnose na ugovore o isplati dospjelih dugovanja prema dobavljaču.

Vezano uz poslove isplate dospjelih dugovanja dobavljačima Društvo je za, u uzorak odabrane ugovore, dostavilo ugovore naziva *Ugovor o isplati dospjelih dugovanja dobavljačima* koji su sklopljeni između Društva kao Isplatitelja i Dužnika (Kupca) te kojima Dužnik daje nalog Društvu da ispunji Dužnikove novčane obveze prema određenim dobavljačima temeljem u ugovoru navedenih dospjelih računa, a kao protučinidbu za ispunjenje novčane obveze Dužnik je obavezan isplatiti Društvu novčanu tražbinu u visini nominalnog iznosa potraživanja do ugovorom određenog datuma. Iz sadržaja ugovora Hanfa je zaključila da navedenim ugovorom Društvo po nalogu Dužnika plaća tražbinu njegovom dobavljaču te se kasnije naplaćuje od Dužnika u dogovorenom roku.

*Ugovore o cesiji* (na koje se pozivaju *Ugovori o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču*) Društvo nije dostavilo kao dio ugovorne dokumentacije za u uzorak odabrane ugovore, već ih je

dostavilo na naknadni zahtjev Hanfe. Nadzorom je utvrđeno da su *Ugovori o cesiji* sklopljeni između Društva (Cesionar), Dobavljača (Cedent) i Dužnika/Kupca (Cesus) te da njima Dobavljač (Cedent) prenosi na Društvo (Cesionara) svoje potraživanje prema Dužniku (Cesusu), a Društvo (Cesionar) se, kao protučinidbu za ustupljeno potraživanje, obvezuje platiti Dobavljaču (Cedentu) iznos od 100% ustupljenog potraživanja na njegov račun. Dužnik (Cesus) se obvezuje iznos prenesene tražbine platiti Društvu (Cesionaru) najkasnije do ugovorom određenog datuma. Iz sadržaja ugovora Hanfa je zaključila da navedenim ugovorom Društvo otkupljuje dospjelu tražbinu od Dobavljača te je naplaćuje od Dužnika u naknadno ugovorenom roku.

Uvidom u navedene ugovore Hanfa je u tijeku nadzora zaključila da su za jedan posao (isplata sredstava dobavljaču i povrat od strane dužnika) sklopljena dva različita ugovora: *Ugovor o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* sklopljen između Društva i Dužnika kojim Društvo po nalogu Dužnika plaća tražbinu njegovom dobavljaču te se kasnije naplaćuje od Dužnika u dogovorenom roku i *Ugovor o cesiji* sklopljen između Društva (Cesionara), Dobavljača (Cedenta) i Dužnika (Cesusa) kojim Društvo otkupljuje dospjelu tražbinu od Dobavljača te je naplaćuje od Dužnika u naknadno ugovorenom roku.

Slijedom navedenog, Hanfi je bila nejasna ugovorna osnova za isplatu novčanih sredstava dobavljaču te povrat novčanih sredstva Društvu od strane Dužnika te je stoga od Društva zatraženo očitovanje. Društvo se u tijeku nadzora očitovalo da je *Ugovor o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* osnovni (glavni) ugovor koji je osnova za isplatu sredstava na račun Dobavljača (u ime i za račun Dužnika), te kasnije plaćanje od strane Dužnika u korist Društva. U očitovanju se navodi da plaćanje od strane Dužnika Društvu predstavlja protučinidbu za ranije plaćanje Dužnikove obveze Dobavljaču od strane Društva. Također, Društvo se očitovalo da se trostrani ugovor o cesiji koji uključuje Društvo, Dužnika i Dobavljača sklapa kao pomoćni ugovor isključivo nakon sklapanja glavnog ugovora te da ne predstavlja zasebnu pravnu osnovu za isplatu, nego je njegova svrha da informira i potvrdi suglasnost svih triju strana (uključujući Dobavljača) na ugovorni odnos plaćanja od strane Društva (umjesto Dužnika) Dobavljaču. Iz očitovanja Društva Hanfa je zaključila da posao isplate dospjelih tražbina dobavljaču nije posao otkupa dospjelih tražbina već poseban pravni posao ugovoren *Ugovorom o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču*.

Suprotno očitovanju danom u tijeku nadzora, Društvo u Prigovoru tvrdi da poslovi isplate dospjelih tražbina dobavljaču predstavljaju poslove otkupa dospjelih tražbina pri čemu tvrdi da je i sama Hanfa to utvrdila u Zapisniku. Društvo navodi kako neovisno o činjenici potječe li eventualna inicijativa za sklapanje ugovora (posla) od dobavljača ili kupca, sklapanjem *Ugovora o cesiji* se izvršava i konzumira posao otkupa dospjelih tražbina te da je *Ugovorom o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* zapravo regulirana obveza dobavljača da dospjelu ustupljenu tražbinu faktoring društvu namiri s novim rokom dospijeca.

Hanfa se ne slaže s navodom Društva iz Prigovora da je u Zapisniku utvrdila da poslovi isplate dospjelih tražbina dobavljaču predstavljaju poslove otkupa dospjelih tražbina. Naime, Hanfa je u Zapisniku izričito navela da se *Ugovorima o isplati dospjelih dugovanja dobavljaču* ne otkupljuju dospjele tražbine već se po nalogu kupca plaćaju njegove dospjele obveze prema dobavljaču te da se stoga ti poslovi se ne mogu smatrati poslovima otkupa dospjelih tražbina koji su propisani člankom 21. Zakona. Također, navod iz Zapisnika koji Društvo citira u Prigovoru „*po shvaćanju Hanfe ovim ugovorom Društvo otkupljuje dospjelu tražbinu od dobavljača te je naplaćuje od Dužnika u naknadno ugovorenom roku*” odnosi se na zaključak Hanfe o ugovorima o cesiji za koje se Društvo u tijeku nadzora očitovalo da ne predstavljaju zasebnu pravnu osnovu za isplatu dobavljaču.

U prilog tome da poslovi isplate dospjelih dugovanja dobavljaču ne predstavljaju poslove otkupa dospjelih potraživanja, uz očitovanje samog Društva dano u tijeku nadzora, ide i određivanje naziva samog ugovora od strane Društva te njegovo evidentiranje u poslovnim knjigama Društva. Naime, nadzorom je utvrđeno da Društvo kao dopuštenu djelatnost obavlja i poslove otkupa dospjelih tražbina pri čemu za sklapanje navedenih ugovora koristi posebne

ugovore naziva „Ugovor o otkupu dospelih potraživanja“. Pored navedenog, Društvo Ugovore o isplati dospelih dugovanja dobavljaču u Izvještaju o strukturi portfelja – poslovi u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa (OP) ne evidentira u stavci Otkup dospelih tražbina već u stavci Ostali poslovi. Iz navedenog je razvidno da i samo Društvo pravi razliku između posla po Ugovoru o isplati dospelih tražbina dobavljaču i posla po Ugovoru o otkupu dospelih tražbina odnosno da navedeni poslovi predstavljaju dva različita posla, a ne jedan te isti posao kako to Društvo naknadno prezentira u Prigovoru.

Slijedom navedenog, Hanfa ostaje kod zaključka iz nadzora da je Društvo sklapanjem ugovora o isplati dospelih dugovanja dobavljaču obavljalo posao koji nije posao faktoringa (dobavljački faktoring) niti je posao u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa (otkup dospelih tražbina) te da je time obavljalo poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona.

Člankom 21. Zakona je određeno koje djelatnosti faktoring društvo smije obavljati i kako. Tako je stavkom 1. istog članka određeno kako faktoring društvo kao poslovnu djelatnost na kontinuiranoj osnovi smije obavljati samo poslove klasičnog faktoringa (koji može biti tuzemni ili inozemni, regresni ili bezregresni), posao dobavljačkog (obrnutog) faktoringa kao posebnu vrstu faktoringa te posao faktoringa koji uključuje otkup mjenica.

Stavkom 2. navedenog članka određeno je kako faktoring društvo može obavljati i poslove koji su u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa, a među kojima su i poslovi otkupa dospelih tražbina.

Sukladno članku 9. *Pravilnika o uvjetima i načinu obavljanja djelatnosti faktoring društva* („Narodne novine“ broj 16/15; dalje u tekstu: Pravilnik) otkup dospelih tražbina predstavlja otkup dospelih nenaplaćenih tražbina od poslovnih subjekata koje nije izvršeno u roku predviđenom računom, ugovorom ili propisima kojima su uređeni rokovi ispunjenja novčanih obveza.

Iz navedenih odredbi je jasna namjera zakonodavca da posao otkupa dospelih tražbina definira isključivo kao kupnju dospjele tražbine od poslovnih subjekata. Za razliku od ovako zakonski definiranog posla otkupa dospelih tražbina u nadzorom utvrđenim slučajevima Društvo ne otkupljuje dospjele tražbine već po nalogu kupca plaća njegove dospjele obveze prema dobavljaču te time preuzima potraživanje dobavljača prema kupcu. Navedeni posao nije zakonski definiran te on, suprotno tvrdnji Društva, ne predstavlja posao otkupa dospjelog potraživanja niti posao dobavljačkog faktoringa.

Zaključni navodi Društva izneseni u Prigovoru kojima prihvaća utvrđenje Hanfe iz Zapisnika da su pojedine odredbe ugovora nejasne te predlaže njihovu izmjenu u razumnom roku dokaz je da je Društvo i samo svjesno nedostataka u načinu ugovaranja posla isplate dospelih dugovanja dobavljaču.

S obzirom na sve gore navedeno, Hanfa smatra da je nadzorom utvrđeno ispravno činjenično stanje ta da nema potrebe za izmjenom zaključka nadzora na način kako je to Društvo predložilo.

Slijedom svega navedenog, Hanfa smatra da je, radi jasnoće i transparentnosti poslova koje Društvo obavlja, način ugovaranja poslova isplate dospelih dugovanja dobavljačima potrebno uskladiti s odredbama Zakona kako je to naloženo u izreci 1.1. ovog Rješenja.

## **1.2. Dani zajmovi**

Nadzorom je utvrđeno da se Društvo od 2022. godine kontinuirano bavi odobravanjem zajmova u značajnim iznosima prvenstveno prema povezanom društvu [REDACTED] te jedinom vlasniku Društva Mati Mariću. Tijekom nadziranog razdoblja Društvo je kontinuirano povećavalo izloženost po danim zajmovima na način da je aneksima ugovora povećavalo iznos postojećih zajmova i produživalo njihovo dospijanje te je sklapalo ugovore o zajmovima s novim zajmoprimcima. Na dan 31. ožujka 2025. bilo je aktivno 9 ugovora o zajmu sklopljenih s 5 zajmoprimaca ukupne izloženosti 2.320.945,59 eura (što predstavlja 23,1% imovine Društva).

Slijedom navedenog, nadzorom je utvrđeno da se Društvo bavi odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona.

Navedeno postupanje Društva posebno je problematično jer je Hanfa istovjetnu nezakonitost utvrdila u neposrednom nadzoru nad Društvom obavljenom u 2019. godini te mu je rješenjem naložila usklađivanje s odredbama Zakona. Postupajući po rješenju Hanfe Društvo je uskladilo obavljanje poslova odobravanja zajmova s odredbama članka 21. Zakona na način da je većinu izloženosti po danim zajmovima izdvojilo na drugo društvo. Slijedom navedenog, iako je Hanfa u prethodnom nadzoru nad Društvom zauzela jasan stav da je kontinuirano odobravanje zajmova od strane Društva suprotno Zakonu te mu izrekla mjere radi otklanjanja nezakonitosti, Društvo je ponovo započelo s odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi te kršiti odredbe Zakona.

Društvo u Prigovoru u cijelosti osporava kako se radi o poslovnoj kontinuiranoj djelatnosti odobravanja zajmova. U odnosu na navedeno Društvo ističe prethodno citirani članak 3. Zakona, kao i članak 274., stavak 2. ZOO-a te navodi kako se kontinuirano ne bavi davanjem zajmova, niti to predstavlja poslovnu djelatnost Društva. Društvo ističe da davanje zajmova predstavlja nestandardne poslove, što se može utvrditi i usporedbom broja sklopljenih ugovora iz područja Zakona (faktoring, dobavljački faktoring i otkup dospjelih tražbina) u odnosu na broj sklopljenih ugovora o zajmu.

Društvo navodi da su zajmovi dani g. Mati Mariću, društvu [REDACTED] društvu [REDACTED], društvu [REDACTED] i [REDACTED]. U Prigovoru se navodi da je g. Mate Marić jedini osnivač Društva (ujedno i predsjednik uprave), jedini osnivač društva [REDACTED] dok je društvo [REDACTED] jedini osnivač društva [REDACTED]. Društvo navodi da se tu radi o društvima čiji je jedini osnivač i stvarni vlasnik upravo g. Mate Marić, koji je i jedini osnivač Društva odnosno da se radi o povezanim osobama, poslovnim subjektima čije je postojanje jasno poznato Društvu i s kojima Društvo može ulaziti u pojedinačne pravne poslove, koji time ne postaju kontinuirana djelatnost Društva. Društvo dodaje kako ima mogućnost i pravo raspolagati povremenim viškom likvidnosti na način da daje, pod tržišnim uvjetima, ali s minimalnom kamatom, zajam svom osnivaču ili pravnim osobama čiji je osnivač ista osoba kao osnivač Društva.

Društvo ističe kako su zajmovi dani po minimalnim kamatnim stopama na zajmove između povezanih osoba (2,40% za 2023. godinu, 3,25% za 2024. godinu, 4,38% za 2025. godinu) te isti ne služe stjecanju dobiti za Društvo, nego se radi o plasmanu viška sredstava.

Društvo nadalje iznosi kako dani zajmovi predstavljaju 17% aktive Društva, a prihod od kamata na dane zajmove je zanemariv i predstavlja manje od 5% ukupnih prihoda Društva. Dakle, navodi se, jasno je da Društvo ne namjerava ostvarivati prihod (niti dobit) od davanja zajmova i naplate kamata, nego se radi o sporadičnim poslovima koji se obavljaju u manjem opsegu uz djelatnost koja je utvrđeni i dopušteni predmet poslovanja Društva.

Stoga Društvo smatra da se nikako ne može raditi o kontinuiranoj poslovnoj djelatnosti kako je to pogrešno utvrđeno u Zapisniku.

U nastavku Društvo iznosi i opisuje narav danih zajmova pri čemu navodi da ne postoji rizik od nenaplativosti zajmova (zajmovi dani g. Mati Mariću i društvima čiji je on osnivač) te da se kod ostalih zajmova radi o jednokratnim poslovima gdje je iznos zajma zanemariv u odnosu na imovinu Društva. Društvo u nastavku citira odredbu članak 12., stavak 1. *Pravilnika o kriterijima i načinu upravljanja rizicima faktoring društva* („Narodne novine“ broj 86/18, 142/22) te navodi kako se Društvo u svakom slučaju nalazi unutar zakonskog ograničenja i da kod pojedinačnog (uzgrednog) davanja zajmova na odgovarajući način vrši provjeru rizika i izloženosti. Društvo zaključuje kako svim ugovorima koje je sklopilo nisu nastali gubici za poslovanje Društva, nije došlo do nastanka bilo kakve štete za ugovorne strane i/ili treće osobe, a predmeti su financirani iz vlastitog kapitala Društva.

Društvo posebno prigovora u odnosu na navode Zapisnika da se bavi davanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost suprotno članku 21. Zakona, da je

postupanje Društva posebno problematično jer je Hanfa istovjetnu nepravilnost utvrdila neposrednim nadzorom u 2019. godini, i da je Društvo ponovo započelo s odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi i kršenjem odredbi Zakona.

Društvo moli i predlaže da Hanfa temeljem Prigovora razmotri argumente Društva i izmjeni zaključke relevantnog dijela Zapisnika na način da utvrdi da se Društvo bavi davanjem zajmova pojedinačno, sporadično i u manjem opsegu, u odnosu na strogo ograničen krug osoba, uz upravljanje rizicima izloženosti i bez namjere da ostvaruje dobit davanjem zajmova.

Zaključno, Društvo ističe spremnost da po nalogu Hanfe poduzme nove ili dodatne mjere kako bi otklonilo primjedbe Hanfe, ali ustraje u stajalištu da ne obavlja djelatnost suprotno Zakonu niti da krši odredbe Zakona na drugi način.

Uvidom u dostavljeni Prigovor na Zapisnik razvidno je da Društvo osporava navode Hanfe iz Zapisnika da se bavi odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi čime obavlja poslovnu djelatnost protivno članku 21. Zakona.

Člankom 21. Zakona je određeno koje djelatnosti faktoring društvo smije obavljati i kako. Tako je stavkom 1. istog članka određeno kako faktoring društvo kao poslovnu djelatnost na kontinuiranoj osnovi smije obavljati samo poslove klasičnog faktoringa (koji može biti tuzemni ili inozemni, regresni ili bezregresni) te posao dobavljačkog (obrnutog) faktoringa kao posebnu vrstu faktoringa i posao faktoringa koji uključuju otkup mjenica. Stavkom 2. navedenog članka određeno je kako faktoring društvo može obavljati i poslove koji su u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa pri čemu su ti poslovi taksativno navedeni.

Iz navedenih zakonskih odredbi jasno je da faktoring društvo osim poslova faktoringa za koje je od Hanfe dobilo odobrenje za rad, ne bi smjelo obavljati niti jednu drugu djelatnost na kontinuiranoj osnovi.

Slijedom navedenog, razvidno je da poslovi odobravanja zajmova nisu navedeni kao poslovi koje faktoring društvo može obavljati kao poslovnu djelatnost na kontinuiranoj osnovi niti su navedeni kao poslovi u neposrednoj ili posrednoj vezi s poslovima faktoringa koji se mogu obavljati u ograničenom opsegu.

ZTD u članku 35. navodi da trgovačko društvo može obavljati djelatnosti koje čine utvrđeni predmet poslovanja te da osim tih djelatnosti može obavljati i druge djelatnosti koje služe obavljanju te djelatnosti ako se one obavljaju u manjem opsegu ili se obavljaju uobičajeno uz tu djelatnost. Davanje zajmova nije utvrđeni predmet poslovanja Društva, već su to poslovi faktoringa za koje je Društvo dobilo odobrenje Hanfe. Također, davanje zajmova ne služi obavljanju poslova faktoringa, oni se ne obavljaju uobičajeno uz poslove faktoringa, niti ih Društvo obavlja u manjem opsegu.

Kao dokaz da se ne bavi davanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi Društvo ističe usporedbu broja sklopljenih ugovora iz područja Zakona (poslovi faktoringa) u odnosu na broj sklopljenih ugovora o zajmu.

Na dan 31. ožujka 2025. bilo je aktivno 9 ugovora o zajmu dok je na isti dan bilo aktivno 106 ugovora o faktoringu. Činjenica je da je broj sklopljenih ugovora o zajmu u odnosu na broj sklopljenih ugovora o faktoringu znatno manji. Međutim, većini sklopljenih ugovora o zajmu je više puta aneksima ugovora produžavano dospijeće. Također, *Ugovor o kratkoročnoj pozajmici br. 01/2023* sklopljen je s g. Matom Marićem kao okvirni ugovor u sklopu kojeg je u razdoblju od 1. siječnja 2023. do 31. ožujka 2025. izvršeno 226 isplata. Sklapanje više ugovora o zajmu s više zajmoprimaca, učestalo prolongiranje njihovog dospijeća te učestale isplate u sklopu okvirnih ugovora pokazatelj su kontinuiranog davanja zajmova od strane Društva.

Broj sklopljenih ugovora o zajmu nije presudan u ocjeni radi li se o obavljanju poslova na kontinuiranoj osnovi već je bitan i iznos zajma. Činjenica je da su pojedini ugovori o zajmu sklopljeni u manjem iznosu, ali je njihov ukupni zbroj značajan. Izloženost po danima zajmovima na dan 31. ožujka 2025. iznosi 2.320.945,59 eura (što predstavlja 23,1% imovine Društva). Kada se izloženost po danim zajmovima usporedi s izloženošću po poslovima

faktoringa, koja na isti dan iznosi 5.631.196,41 eura, ista predstavlja značajnih 41,2% izloženosti po poslovima faktoringa.

Slijedom navedenog, Hanfa ne prihvaća navode Društva da se bavi davanjem zajmova pojedinačno, sporadično i u manjem opsegu već smatra da ih obavlja na kontinuiranoj osnovi bez obzira što se zajmovi većinom odobravaju povezanim osobama.

Društvo je posebno istaknulo prigovor u odnosu na navode iz Zapisnika da je postupanje Društva posebno problematično jer je Hanfa istovjetnu nepravilnost utvrdila neposrednim nadzorom u 2019. godini (KLASA: UP/I 973-07/19-01/01) i da je Društvo ponovo započelo s odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi i kršenjem odredbi Zakona. Međutim, Društvo u Prigovoru nije detaljnije obrazložilo svoj prigovor u odnosu na navedeno utvrđenje Hanfe.

Naime, Zapisnikom o obavljenom nadzoru od 9. rujna 2019. utvrđeno je da se Društvo od usklađenja svog poslovanja sa Zakonom bavi odobravanjem zajmova na kontinuiranoj osnovi prvenstveno prema povezanom društvu [REDACTED] te jedinom vlasniku Društva Mati Mariću. Utvrđeno je da je izloženost Društva po danim zajmovima na dan 31. prosinca 2018. iznosila preko 3,9 milijuna eura što tada je predstavljalo 27,72% imovine Društva. Kako bi se otklonile utvrđene nezakonitosti Hanfa je Društvu *Rješenjem radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti* od 14. listopada 2019. naložila uskladiti obavljanje poslova odobravanja zajmova s odredbama članka 21. Zakona. Postupajući po Rješenju Hanfe Društvo je uskladilo obavljanje poslova odobravanja zajmova s odredbama članka 21. Zakona na način da je većinu izloženosti po danim zajmovima izdvojilo na drugo društvo. Hanfi je takvo rješenje bilo prihvatljivo te je Rješenjem od 17. lipnja 2020. utvrdila da je Društvo postupilo po Rješenju od 14. listopada 2019. godine.

Iz cjelokupnog provedenog nadzora Hanfa je zaključila da je Društvo bilo svjesno da je kontinuirano odobravanje zajmova od strane Društva suprotno Zakonu jer je postupilo po nalogu Hanfe i svelo svoje poslovanja u zakonske okvire.

Stoga je nejasno naknadno postupanje Društva. Naime, Društvo je od 2022. ponovo počelo odobravati zajmove te je tijekom nadziranog razdoblja od (31. prosinca 2023. do 31. ožujka 2025.) kontinuirano povećavalo izloženost po danima zajmovima na način da je aneksima ugovora povećavalo iznos postojećih zajmova, produžavalo njihovo dospijeeće te je sklapalo ugovore o zajmovima s novim zajmoprimcima. Na dan 31. ožujka 2025. izloženost po danim zajmovima iznosila je 2.320.945,59 eura što predstavlja 23,1% imovine Društva. Za usporedbu nadzorom iz 2019. osporena izloženost po danim zajmovima na dan 31. prosinca 2018. predstavljala je neznatno većih 27,7% imovine Društva.

Dakle, Hanfa je u ovom nadzoru utvrdila istovjetnu nepravilnost i nezakonitost kao i u nadzoru iz 2019. te ju je na istovjetan način opisala u Zapisniku. Stoga je nejasno postupanje Društva koje je, iako svjesno stava Hanfe da je kontinuirano odobravanje zajmova suprotno Zakonu te da nisu nastupile nove okolnosti temeljem kojih bi Hanfa zauzela drugačiji stav, svjesno ponovo započelo s odobravanjem zajmova na kontinuiranoj razini te time ponovo kršiti iste odredbe Zakona.

Slijedom svega navedenog, Hanfa smatra da je, odobravanje zajmova potrebno uskladiti s odredbama Zakona kako je to naloženo u izreci 1.2. ovog Rješenja.

Na temelju rezultata cjelokupnog postupka, provedenog na temelju odredbe članaka 72. i 91. Zakona, a sukladno članku 9. i 96. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09 i 110/21, dalje u tekstu: ZUP), odlučeno je kao u izreci Rješenja, a sve uzimajući u obzir da se time u većoj mjeri nego što je to nužno ne ometa redovito poslovanje Društva, sve u skladu s načelom zaštite prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. ZUP-a.

Odlučujući o dužini rokova u kojima je Društvo dužno postupiti po Rješenju, Hanfa je uzela u obzir prirodu i obujam obveze te ocijenila da je navedeni rok za izradu i dostavu izvješća Hanfi primjeren i logičan sukladno članku 79. stavku 2. ZUP-a.

## UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog Rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Zagrebu u roku od 30 dana od dana primitka ovog Rješenja.

KLASA: UP/I 993-07/25-01/01

URBROJ: 326-01-50-52-25-5

Zagreb, 6. studenog 2025.

**PREDSJEDNIK UPRAVNOG VIJEĆA**  
**dr. sc. Ante Žigman**